

Sprawa C-34/09

Gerardo Ruiz Zambrano

przeciwko

Office national de l'emploi (ONEm)

(wniosek o wydanie orzeczenia
w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal du travail de Bruxelles)

Obywatelstwo Unii — Artykuł 20 TFUE — Przyznanie na podstawie prawa Unii prawa pobytu małoletniemu dziecku na terytorium państwa członkowskiego, którego to dziecko jest obywatelem, niezależnie od uprzedniego skorzystania przez to dziecko z prawa do swobodnego przemieszczania się na terytorium państw członkowskich — Przyznanie, w tych samych okolicznościach, pochodnego prawa pobytu wstępnemu, będącemu obywatelem państwa trzeciego, który sprawuje opiekę nad małoletnim dzieckiem — Konsekwencje prawa pobytu małoletniego dziecka dla wymogów, jakie powinien spełniać w świetle prawa pracy wstępny tego małoletniego, będący obywatelem państwa trzeciego

Opinia rzecznika generalnego E. Sharpston przedstawiona w dniu 30 września 2010 r.	I - 1179
Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 8 marca 2011 r.	I - 1232

Streszczenie wyroku

Obywatelstwo Unii Europejskiej — Przepisy traktatu FUE — Podmiotowy zakres stosowania — Małoletni obywatel państwa członkowskiego, który nigdy wcześniej nie korzystał z prawa do swobodnego przemieszczania się — Włączenie (art. 20 TFUE)

Wykładni art. 20 TFUE należy dokonywać w ten sposób, że sprzeciwia się on temu, by państwo członkowskie, po pierwsze, odmówiło obywatelowi państwa trzeciego sprawującemu opiekę nad swoimi małymi dziećmi, będącymi obywatelami Unii, prawa pobytu w państwie członkowskim zamieszkania tych dzieci, którego są one też obywatelami, a po drugie, odmówiło temu obywatelowi państwa trzeciego zezwolenia na pracę, ponieważ takie decyzje faktycznie pozbawiałyby te dzieci możliwości korzystania z istoty praw związanych ze statusem obywatela Unii.

opuszczenia przez te dzieci, będące obywatelami Unii, terytorium Unii w celu towarzyszenia rodzicom. Podobnie jeśli takiej osobie nie byłoby przyznane zezwolenie na pracę, osoba ta ponosiłaby ryzyko, że nie będzie ona dysponować koniecznymi środkami dla pokrycia swoich potrzeb oraz potrzeb swojej rodziny, czego konsekwencją również byłaby konieczność opuszczenia przez jej dzieci, będące obywatelami Unii, terytorium Unii. W takich okolicznościach omawiani obywatele Unii byłiby faktycznie w sytuacji niemożności wykonywania istoty praw przyznanych im w związku ze statusem obywatela Unii.

W istocie status obywatela Unii ma stanowić podstawowy status obywateli państw członkowskich. Tymczasem odmowa prawa pobytu powodowałaby w rezultacie konieczność

(por. pkt 41, 44, 45; sentencja)